

Tadeusz Śliwa, *Marciak Karol (1873–1937)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

Marciak Karol (1873–1937), ks. rzym.kat., katecheta

Ur. 24 VIII 1873 r. w Ujkowicach k. Przemyśla. Był synem Andrzeja. Szkołę średnią ukończył w Jarosławiu, teologię w Przemyślu, gdzie 15 VII 1896 r. otrzymał święcenia kapłańskie. W okresie następnym 10 lat był wikarym w Niewodnej, Zręczynie i Krośnie, zaś od 1 IV 1906 r. został katechetą w szkole wydziałowej w Przemyślu.

W zorganizowanym przez ss. benedyktyнки 1 IX 1906 r., a zatwierdzonym 17 II 1907 r. prywatnym żeńskim Seminarium Nauczycielskim, oprócz dotychczasowego etatu katechety przejął nauczanie tam religii najpierw w klasie I, a po uruchomieniu wszystkich klas uczył tam 10 godz., wskutek czego ogólna ilość lekcji prowadzonych przez niego dochodziła do 30. W r.szk. 1914/1915 do 1918 r. seminarium nie funkcjonowało z braku budynku zajętego na szpital wojskowy. Uruchomiono go ponownie 15 IX 1919 r. Gdy 1 I 1927 r. w szkole wydziałowej przeszedł na emeryturę, w seminarium nauczycielskim, jako instytucji prywatnej mógł dalej nauczać, czemu oddawał się przez cały czas z zapałem. Wskutek tzw. jędrzejowiczowskiej reformy szkolnictwa, 11 III 1932 r. seminarium nauczycielskie uległo likwidacji. Nauczanie stanowiło jego pasję, dlatego nie przyjął proponowanego mu probostwa.

Z inspiracji miejscowego Koła Księży katechetów przerobił katechizm wydany pod auspicjami biskupa austriackiego i wydawał go kilkakrotnie ciągle go uzupełniając. Pod koniec zaś życia wydał we własnym opracowaniu *Katechizm religii katolickiej czyli*

katolicka nauka o Służbie Bożej dla starszej młodzieży szkół powszechnych, Przemyśl 1936, druk J. Styfiego, 220 s. Już wcześniej w celu umożliwienia tejże młodzieży prowadzenia życia religijnego wydał modlitewniki: *Chwała na wysokościach Bogu. Książeczka do nabożeństwa*, Przemyśl 1914, 528 s., wyd. 2, Przemyśl 1924 r., 516 s., i drugi modlitewnik: *Pan mój i Bóg mój – książeczka do nabożeństwa dla młodzieży szkolnej*, Przemyśl 1935, 391 s.

Inną formą kształtowania religijnego młodzieży było spowiadanie kleryków, powierzone mu przez rektorat Sem. Duchownego.

Do śmierci mieszkał w Przemyślu, zmarł w 1937 r.

Bibliografia: Arch. Arch. w Przemyślu, Tabela służbowa; Arch. WSD w Przemyślu, Katalogi auditorum s. Theologiae ex 1880–1895, sygn. K. 11; *Schematismus universi venerabilis cleri saecularis et regularis Dioecesis rit. latini Premisliensis pro a. D. 1897*. – Toż za lata 1898–1937 wg indeksu; M[omidłowski] S., *Śp. ks. Karol Marciak – 1873–1937*, „Kronika Diecezji Przemyskiej” 1937, R. 37, s. 230–233.